

Barcelona, a ritme de 'jazz'

El cartell del Festival de Jazz de Barcelona ocuparà tres marcs des del 27 d'octubre fins al 18 de novembre, el Palau de la Música Catalana, el Palau Municipal d'Esports i la Sala Zeleste. La XXI edició recupera el tradicional certamen sota l'organització de la producció privada que dirigeix Tito Ramoneda, i que compta amb l'esponsorització de la marca Fortuna en un vint per cent sobre un pressupost que parteix de 55 milions. Els organitzadors hauran de cobrir gairebé 45 milions de taquillatge perquè el Festival no té el suport de cap mena d'institució, ni el de l'Ajuntament, ni de la Diputació, ni el de la Generalitat de Catalunya, que han al·legat haver traspassat els fons destinats a aquesta partida a l'organització dels Festivals de Tardor que tenen lloc a Barcelona fins al 26 de novembre. Cal recordar que en la darrera edició del Festival de Jazz va ser el Palau de la Música qui va organitzar directament les actuacions, institució d'altra banda que enguany segueix cedint al promotor privat el permís d'utilització per part del Consorci del Palau.

Tito Ramoneda, responsable de la producció privada, no amaga la polèmica que hi ha hagut al voltant de qui té la propietat del nom del Festival, però manifesta que qualsevol podria registrar en aquest moment la marca del Festival i utilitzar-lo en endavant. La història del Festival de Jazz és llarga i fosca. Ha anat d'iniciatives privades a temporades coproduïdes entre associacions i institucions, i edicions amb suport bàsicament institucional. Ramoneda manifesta que durant el llarg període de vint anys, només un ha estat organitzat directament per l'Ajuntament de Barcelona, la qual cosa no li confereix una significació de propietat particular. Per a Ramoneda, el Festival és com una torxa de relleus que ha anat passant de mà en mà per un simple interès d'estimar el jazz. Tito Ramoneda ha manifestat que s'ha pensat en un cartell que arribés al públic i que no afegís més riscos al pressupost que ja té per si sol.

Julio Madrid, amb una extensa tra-

Miles Davis.

Pat Metheny.

jectòria com a promotor musical, i que ha col·laborat en la confecció del cartell, ha manifestat que dins la programació no hi ha els anomenats grups locals pel risc econòmic que representava de reduir l'assistència del públic que només es pot captar partint de noms

que acaparin l'atenció dels aficionats al jazz que, cada vegada més, es manté en una mitjana d'edat molt determinada i que cal que augmenti amb assistència de gent més jove.

Però en aquesta XXI edició del Festival de Jazz tothom hi ha pogut dir la

seva. Àngel Pereira, vice-president de l'Associació de Músics de Jazz de Catalunya, ha manifestat també que la bona voluntat és l'únic que es manté en cada edició, però que els grups locals han quedat una altra vegada al marge. Per a Àngel Pereira, molts artistes catalans tenen una línia que en més d'una ocasió es pot equiparar a altres noms dels que es presenten com a primeres figures. Pereira pensa en un Festival que serveixi de base, una opció, diu, que mai no s'ha aconseguit i encara menys amb actituds com la d'enguany, que ha trencat qualsevol coordinació entre institucions i promotors. Àngel Pereira insta els responsables per tal que es convencin que existeixen músics de qualitat que es mereixen aquest suport. I també ha estat rotund en la seva declaració. Si es fa un festival amb diners públics, intentarem que hi estiguem representats, i si no, intentarem com sigui que no es faci mai més.

El mateix Àngel Pereira és el que manifesta que la ciutat de Barcelona no respira que se celebri un Festival de Jazz, i opta per un nou disseny del festival que compti amb organització amb gent del *planter* i que els doni l'opció o actuacions. Pereira confessa que no entén la política de l'Olimpiada Cultural en aquest sentit i tampoc la falta d'acord per a una organització conjunta. Per a Àngel Pereira, el responsable de l'apartat musical del Festival de Tardor, Míngus B. Formentor, té els projectes molt clars, però s'ha manifestat tancat en banda sense que hagi volgut escoltar res del que se li ha presentat des de l'Associació de Músics.

El Festival de Jazz oferirà els concerts previstos amb preus d'entrada al públic que van de les 2.500 pessetes a 1.500 pessetes, segons les opcions. Els promotors creuen que aquests preus estan molt per sota dels que realment caldria aplicar si es volguessin assegurar el dèficit d'aforament i no posar un fre a l'assistència del públic.

Tito Ramoneda ha manifestat també que si el Festival hagués tingut el suport institucional, les activitats paral·leles estaven previstes des d'un bon començament per a pensar en actuacions al carrer, la utilització de marcs com la Rambla de Catalunya o la celebració de seminaris, uns projectes, d'altra banda, que en els darrers certàmens internacionals ja es van repetint com per exemple el de Cinema, o com en part passa amb el Festival de Tardor i la utilització de les Rambles, la Carpa Barcelona i el mateix Moll de la Fusta.

Win Mertens.

De moment, el cartell del XXI Festival de Jazz de Barcelona ha quedat enllestit amb quatre actuacions al Palau de la Música: Wim Mertens Ensemble, amb el concert inaugural, el dia 27 d'octubre. Modern Jazz Quartet, el 5 de novembre. Jan Garbarek Group i Take 6, el dia 6 de novembre, i The Wynton Marsalis Jazz Band, el 13 de novembre. Dos concerts al Palau Municipal d'Esports on actuaran Miles Davis, el 8 de novembre, i Pat Metheny Group, el 9 de novembre. I, finalment a Zeleste, tres actuacions, l'11 de novembre hi haurà el concert de John McLaughlin Trio i Tuck & Patti, el 17 de novembre Steps Head i el 18 de novembre The Glen Miller Orchestra.

Des de l'Olimpiada Cultural, Míngus B. Formentor, responsable de les actuacions musicals, manifestava que una empresa privada no podia fer servir el nom del Festival que, per una altra part ja havia estat previst dins el conveni de les institucions signat per als Festivals de Tardor. En aquest sentit els Festivals de Tardor es presentaven nascuts des dels antecedents de diversos cicles que tenien la tardor com a època de celebració: el Festival Internacional de Música, el Memorial Xa-

vier Regàs, el polèmic ara Festival Internacional de Jazz, i la pre-temporada de dansa del Liceu. Olimpiada Cultural al·legava descoordinació i dispersió de recursos en presentar-se cada cicle com una mostra diferent i independent. El fet de comptar amb un presupost dins de l'Olimpiada Cultural ha consolidat aquest projecte de reunificació institucional. Quan el cicle olímpic hagi acabat, els Festivals de Tardor tenen el compromís de seguir convocant-se amb la mateixa col·laboració conjunta que la d'enguany.

Mentrestant, el Festival de Jazz ha aparegut com el nen rebel, el fill sense pares, o l'opció privada enfront dels pressupostos públics. Hi haurà prou temps per a veure qui hi surt guanyant o perdent. La balança dels pressupostos serà un toc d'atenció tant per al Festival de Tardor que haurà de veure com acaben les seves perspectives de cobrir un 80% d'aforament. Un dilema semblant en el qual es troba el Festival Internacional de Jazz de la mà privada. En última instància, com sempre, el consumidor acabarà de dir l'última paraula. Que ningú no s'estranyi si, entrat l'hivern, hi ha bufetades per a escalfar tothom. □

Andreu Sotorra